

Publicerad 2009-02-10 12:48 av Skäl till själ

Tillsammans blir vi varma och försvinner, min syster och jag...

du sa att jag fick andas in ditt liv

du sa det igår under drogens verkande

idag är det annat, förklarar du med ögon som är ihåliga

andas jag idag så dör jag, vilket du bekräftar med en nickning

under den gyllende ytan simmar jag vilsen runt

söker efter gälar för att kunna leva ett tag till, funna precis i tid

på botten av en svart sjö är jag konstant frusen och blind

gälar hjälper dig, nickar du instämmande

ner mot botten dansar små stenar som små flickor kastat i

tillsammans med en förstående pappa som förklarar varför

månader går, läppar som är lila och blå

i det dystra mörkret

upptäcker jag min syster bredvid mig

vi tar varandras händer, slutar andas

tillsammans blir vi varma

och försvinner...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Skäl till själ med Poeter.se id #24743 innehar upphovsrätten